

บทที่ 3

ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างราคาปิดของหลักทรัพย์กับช่วงเวลาต่างๆ ในอดีต ความผันผวนของข้อมูลและการนำข้อมูลไปพยากรณ์ราคาที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์อนุกรม เวลาการทดสอบความเป็น stationary ของข้อมูล และการทดสอบ unit root แบบจำลอง Autoregressive Conditional heteroscedasticity (ARCH), แบบจำลอง Generalized Autoregressive Conditional heteroscedasticity (GARCH) และการตรวจสอบรูปแบบ ดังต่อไปนี้

3.1.1 การวิเคราะห์อนุกรมเวลา (Time Series Analysis)

การวิเคราะห์อนุกรมเวลาเป็นวิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลหรือค่าสังเกตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรในช่วงเวลาที่ผ่านไป ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงอาจมีหรือไม่มีรูปแบบก็ได้ แต่ถ้าอนุกรมเวลาแสดงให้เห็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาที่ผ่านมานในอดีตก็จะทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าในอนาคตลักษณะการเปลี่ยนแปลงควรอยู่ในรูปแบบใดและสามารถพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงข้อมูลในอนาคตได้ การวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลาจะขึ้นอยู่กับเปลี่ยนแปลงของเวลาในอดีตเป็นพื้นฐาน (ศิริลักษณ์ เล็กสมบูรณ์, 2531)

3.1.2 การทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Stationary) และการทดสอบ Unit root

ข้อมูลอนุกรมเวลาที่มีลักษณะนิ่ง (stationary) คือข้อมูลที่ค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของกระบวนการเชิงสุ่มนั้นมีค่าคงที่เมื่อเวลาได้เปลี่ยนไป และค่าความแปรปรวนระหว่างสองคาบเวลาขึ้นอยู่กับความล่าช้า (lag) ระหว่างคาบเวลาทั้งสอง (ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และ อารี วิบูลพงศ์) โดยสามารถเขียนเป็นสมการทางคณิตศาสตร์ตามสมการที่ (1) – (3)

$$\text{ค่าเฉลี่ย (Mean)} : E(x_t) \text{ constant} = \mu \quad (1)$$

$$\text{ความแปรปรวน (Variance)} : V(x_t) \text{ constant} = \sigma^2 \quad (2)$$

$$\text{ความแปรปรวนร่วม (Covariance): } \text{cov}(x_t, x_{t+k}) = E(x_t - \mu)(x_{t+k} - \mu) = \sigma_k - \mu \quad (3)$$

โดยที่ X_t แทนข้อมูลอนุกรมเวลาซึ่งเป็นกระบวนการเชิงสุ่ม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นอนุกรมเวลานั้น ข้อมูลจะต้องมีลักษณะหนึ่ง เนื่องด้วยข้อมูลอนุกรมเวลานั้นมาจากกระบวนการเชิงสุ่ม (random process) การนำข้อมูลอนุกรมเวลาไปใช้โดยไม่ได้ทำการตรวจสอบว่าข้อมูลนั้นมีลักษณะหนึ่งนั้น ถ้าข้อมูลอนุกรมเวลานั้นไม่หนึ่งจะทำให้ค่าสถิติที่เกิดขึ้นมีการแจกแจงไม่มาตรฐาน (nonstandard distributions) ซึ่งทำให้การนำไปใช้เปรียบเทียบกับค่าในตารางมาตรฐาน (standard tables) ไม่ถูกต้องเนื่องจากค่าต่าง ๆ นั้นมีสมมติฐานว่าข้อมูลนั้นมีการแจกแจงมาตรฐาน (standard distributions) ทำให้นำไปสู่การลงความเห็นว่าผิดพลาดและความสัมพันธ์ที่ไม่แท้จริง (spurious regression) กล่าวคือค่า R^2 มีค่าสูงมากและได้ค่าสถิติ t มีนัยสำคัญหรือสูงเกินกว่าความเป็นจริง (ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และ อารีวิบูลย์พงศ์)

ในการใช้ข้อมูลอนุกรมเวลาจึงต้องทำการทดสอบว่าข้อมูลที่น่ามาใช้มีลักษณะหนึ่งหรือไม่ซึ่งจะใช้การทดสอบ Unit Root โดยในการศึกษานี้จะพิจารณาเฉพาะวิธีของ Dickey-Fuller โดยวิธี DF (Dickey-Fuller Test) และ ADF (Augmented Dickey-Fuller Test) ซึ่งกำหนดโดยสมการที่ (4)

$$X_t = \rho X_{t-1} + \varepsilon_t \quad (4)$$

โดยกำหนดสมมติฐานหลัก

$$H_0 : \rho = 1$$

และ

$$H_1 : |\rho| < 1$$

ถ้ายอมรับ H_0 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะไม่หนึ่ง แต่ถ้าปฏิเสธ H_0 แสดงว่าข้อมูลนั้นมีลักษณะหนึ่ง และการทดสอบนี้ยังสามารถแปลงสมการได้ดังนี้ คือ

$$\text{กรณีไม่มีค่าคงที่และแนวโน้มเวลา} \quad \Delta X_t = \theta X_{t-1} + \varepsilon_t \quad (5)$$

$$\text{กรณีมีค่าคงที่} \quad \Delta X_t = \alpha + \theta X_{t-1} + \varepsilon_t \quad (6)$$

$$\begin{aligned} \text{กรณีมีทั้งค่าคงที่และแนวโน้มเวลา} & \quad \Delta x_t = \alpha + \beta t + \theta x_{t-1} + \varepsilon_t & (7) \\ \text{โดยกำหนดสมมติฐานหลัก} & \quad H_0 : \theta = 0 \\ \text{และสมมติฐานรอง} & \quad H_1 : \theta < 0 \end{aligned}$$

การยอมรับ H_0 แสดงว่าข้อมูลมีลักษณะไม่นิ่ง แต่ถ้าปฏิเสธ H_0 แสดงว่าข้อมูลนั้นมีลักษณะนิ่ง นอกจากนี้ถ้าสมการที่ (5) (6) และ (7) นำไปเข้ากระบวนการอัตราถดถอย (autoregressive processes) จะได้ดังนี้

$$\text{กรณีไม่มีทั้งค่าคงที่และแนวโน้มเวลา} \quad \Delta x_t = \theta x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-i} + \varepsilon_t \quad (8)$$

$$\text{กรณีมีเฉพาะค่าคงที่} \quad \Delta x_t = \alpha + \theta x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-i} + \varepsilon_t \quad (9)$$

$$\text{กรณีมีทั้งค่าคงที่และแนวโน้มเวลา} \quad \Delta x_t = \alpha + \beta t + \theta x_{t-1} + \sum_{i=1}^p \phi_i \Delta x_{t-i} + \varepsilon_t \quad (10)$$

ซึ่งสมการที่ (8) (9) และ (10) เป็นการทดสอบ Augmented Dickey-Fuller Test (ADF) นั้นเอง ซึ่งพัฒนามาจากวิธี Dickey-Fuller Test (ADF) เพื่อแก้ปัญหา serial correlation ในการตรวจสอบว่าข้อมูลมีลักษณะนิ่งหรือไม่โดยการเปรียบเทียบค่าสถิติ t ที่คำนวณได้กับค่าวิกฤติ (critical value) ในตาราง ADF

3.1.3 แบบจำลอง Autoregressive Conditional Heteroscedasticity (ARCH)

ในการวิเคราะห์อนุกรมเวลาส่วนใหญ่แล้วจะมีการกำหนด stochastic variable ให้มีความแปรปรวนคงที่ (homoscedastic) ซึ่งในการประยุกต์ใช้กับบางข้อมูลนั้นค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อน (error term) จะไม่ใช่ฟังก์ชันของตัวแปรอิสระแต่มีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลาขึ้นอยู่กับขนาดของความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นในอดีต และในบางงานศึกษา เช่น แบบจำลองของเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยหรือผลตอบแทนจากตลาดหลักทรัพย์ ในบางคาบเวลาจะมีค่าความผันผวน (volatility) สูง (และความคลาดเคลื่อนขนาดใหญ่) ตามด้วยคาบเวลาที่มีค่าความผันผวน (volatility) ต่ำ (และมีค่าความคลาดเคลื่อนที่มีขนาดเล็ก) สรุปได้ว่าค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนจากการถดถอยจะขึ้นอยู่กับค่าความผันผวน (volatility) ของความคลาดเคลื่อนในอดีตที่ผ่านมา (Enders ใน ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และ อารี วิบูลย์พงศ์)

ความเป็นไปได้ในการหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวนของอนุกรมเวลาไปพร้อมกันนั้นในขั้นตอนการพยากรณ์อย่างมีเงื่อนไขจะมีความแม่นยำเหนือกว่าการพยากรณ์อย่างไม่มี

เงื่อนไขมาก ซึ่งจากแบบจำลอง Autoregressive Moving Average (ARMA) ซึ่งแสดงได้ดังสมการ (11)

$$X_t = a_0 + a_1 X_{t-1} + \epsilon_t \quad (11)$$

และต้องการพยากรณ์ X_{t+1} การพยากรณ์อย่างมีเงื่อนไขของ X_{t+1} ดังนี้ คือ

$$E_t X_{t+1} = a_0 + a_1 X_t \quad (12)$$

ถ้าเราใช้ค่าเฉลี่ยอย่างมีเงื่อนไขในการพยากรณ์ X_{t+1} ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขที่พยากรณ์ได้ดังสมการ (13)

$$E_t [(X_{t+1} - a_0 - a_1 X_t)^2] = E_t \epsilon_{t+1}^2 = \sigma^2 \quad (13)$$

ถ้าเปลี่ยนไปใช้การพยากรณ์อย่างไม่มีเงื่อนไขแล้ว ผลที่จะใช้เป็นค่าเฉลี่ยในช่วง long-run ของลำดับ $\{X_t\}$ ซึ่งเท่ากับ $a_0 / (1 - a_1)$ จะได้ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์อย่างไม่มีเงื่อนไขตามสมการ (14) คือ

$$\begin{aligned} E\{[X_{t+1} - a_0 / (1 - a_1)]^2\} &= E[(\epsilon_{t+1} + a_1 \epsilon_t + a_1^2 \epsilon_{t-1} + a_1^3 \epsilon_{t-2} + \dots)^2] \\ &= \sigma^2 / (1 - a_1^2) \end{aligned} \quad (14)$$

เมื่อ $1 / (1 - a_1^2) > 1$ ค่าความแปรปรวนที่ได้จากการพยากรณ์อย่างไม่มีเงื่อนไขจะสูงกว่าแบบมีเงื่อนไข ดังนั้น ในการพยากรณ์อย่างมีเงื่อนไขจึงมีความเหมาะสมกว่าในลักษณะเดียวกัน ถ้าความแปรปรวนของ $\{\epsilon_t\}$ ไม่เป็นค่าคงที่ จะสามารถประมาณค่าแนวโน้มของกรเปลี่ยนแปลงความแปรปรวนโดยใช้ ARMA model อธิบายได้โดยให้ $\{\hat{\epsilon}_t\}$ แทนส่วนที่เหลือ (residuals) ที่ได้จากการประมาณจากสมการ (11) ดังนั้น ค่าความแปรปรวน อย่างมีเงื่อนไข (conditional variance) ของ X_{t+1} จะได้สมการ (15)

$$\begin{aligned} \text{Var}(X_{t+1} | X_t) &= E_t [(X_{t+1} - a_0 - a_1 X_t)^2] \\ &= E_t \epsilon_{t+1}^2 \end{aligned} \quad (15)$$

และจากที่ให้ $E_t \in^2_{t+1}$ เท่ากับ σ^2_{t+1} จึงแสดงว่าค่าความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขไม่ใช่ค่าคงที่และจะได้ แบบจำลองในการประมาณค่าส่วนที่เหลือ (residuals) ออกมาดังสมการ (16)

$$\hat{\epsilon}^2_t = \alpha_0 + \alpha_1 \hat{\epsilon}^2_{t-1} + \dots + \alpha_q \hat{\epsilon}^2_{t-q} + v_t \quad (16)$$

เมื่อ $v_t = \text{white noise process}$

ถ้าค่าของ $\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_q$ เท่ากับศูนย์ ค่าความแปรปรวนจากการประมาณจะเท่ากับค่าคงที่ α_0 อีกนัยหนึ่ง คือ ค่าความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขของ X_t จะมีการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับ ในสมการ (16) ดังนั้น จะสามารถใช้สมการ (16) ในการพยากรณ์ค่าความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขที่เวลา $t+1$ ดังสมการ (17)

$$E_t \hat{\epsilon}^2_{t+1} = \alpha_0 + \alpha_1 \hat{\epsilon}^2_{t+1} + \alpha_2 \hat{\epsilon}^2_{t+1} + \dots + \alpha_q \hat{\epsilon}^2_{t+1-q} \quad (17)$$

จากเหตุผลที่กล่าวมา สมการที่ (16) เรียกว่า autoregressive conditional heteroscedastic (ARCH) model และสมการ (17) เป็น ARCH (q) สมการ (17) ค่า $E_t \in^2_{t+1}$ หรือ σ^2_{t+1} จะประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือค่าคงที่และความผันผวน (volatility) ในคาบเวลาที่ผ่านมา ซึ่งเขียนได้เป็นส่วนเหลือกำลังสองของคาบในอดีต (ARCH term) ส่วนค่าสัมประสิทธิ์ ($\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_q$) สามารถหาค่าได้โดยใช้วิธี maximum likelihood

3.1.4 แบบจำลอง Generalized Autoregressive Conditional Heteroscedasticity (GARCH)

Bollerslev (1986) ได้ขยายมาจาก ARCH model โดยมีขั้นตอน คือให้ค่าความคลาดเคลื่อนจากกระบวนการเป็นดังสมการ (18)

$$\epsilon_t = v_t \sqrt{h_t} \quad (18)$$

เมื่อ $\sigma^2_v = 1$

และ
$$h_t = \alpha_0 + \sum_{i=1}^q \alpha_i \epsilon_{t-i}^2 + \sum_{i=1}^p \beta_i h_{t-i} \quad (19)$$

เมื่อ $\{V_t\}$ คือ white noise process ที่เป็นค่าอิสระจากเหตุการณ์ในอดีต (ϵ_{t-1}) ค่าเฉลี่ยอย่างมีเงื่อนไขของ ϵ_t จะมาจาก h_t ในสมการ (19)

GARCH (p,q) นั้นใช้กระบวนการ autoregressive variance ได้ดังสมการ (20)

$$E_{t-1} \epsilon_t^2 = \alpha_0 + \sum_{i=1}^q \alpha_i \epsilon_{t-i}^2 + \sum_{i=1}^p \beta_i h_{t-i} \quad (20)$$

ถ้ากำหนดให้ค่า $p=0$ และ $q=1$ จะได้เป็น ARCH(1) หรือถ้าค่า β_1 ทั้งหมดมีค่าเป็นแบบจำลอง GARCH(p,q) จะเทียบเท่ากับแบบจำลอง ARCH(q) คุณสมบัติที่สำคัญของแบบจำลอง GARCH คือค่าความแปรปรวนอย่างมีเงื่อนไขของ disturbances ของค่า X_t สร้างขึ้นมาจากกระบวนการ ARMA จะแสดงถึงรูปแบบคุณลักษณะเดียวกัน เช่น ถ้าการประมาณค่า $\{X_t\}$ ด้วยกระบวนการ ARMA ค่าสหสัมพันธ์ในตัวเอง (Autocorrelation Function หรือ ACF) ซึ่งเป็นสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสุ่มที่หน่วยเวลาห่างกันของกระบวนการเดียวกันและสหสัมพันธ์ในตัวเองส่วนย่อย (Partial Autocorrelation Function หรือ PACF) ของส่วนเหลือควรจะบ่งถึงกระบวนการ white noise และ ACF ของกำลังสองของส่วนเหลือนำมาช่วยในการระบุถึงลำดับของกระบวนการ GARCH

3.1.5 การตรวจสอบรูปแบบ (Diagnostic Checking)

การสร้างสมการพร้อมทั้งประมาณค่าพารามิเตอร์แล้วนั้น จะต้องทำการตรวจสอบรูปแบบว่าสมการพยากรณ์ที่ได้มามีความเหมาะสมหรือไม่และรูปแบบใดของสมการที่ดีที่สุด โดยใช้การทดสอบต่าง ดังนี้

3.1.5.1 การทดสอบ Ljung-Box Q-Statistics

การทดสอบ Ljung-Box Q-Statistics เป็นการทดสอบว่าสหสัมพันธ์ในตัวเองในส่วนเหลือทุกช่วงเวลาที่ห่างกัน k มีความเป็นอิสระกันหรือไม่

โดยมีสมมุติฐานดังนี้

$$H_0 : \rho_1(\hat{a}_1) = \rho_2(\hat{a}_2) = \dots = \rho_k(\hat{a}_k) = 0$$

และ $H_1 : \rho_1(\hat{a}_1) = \rho_2(\hat{a}_1) = \dots = \rho_k(\hat{a}_1) \neq 0$

คำนวณตามสมการที่ (28) คือ

$$Q_{LB} = T(T+2) \sum_{j=1}^k \frac{r_j^2}{T-j} \quad (28)$$

เมื่อ r_j คือสหสัมพันธ์ในตัวเองลำดับที่ $j = 1, \dots, k$
 T คือจำนวนของค่าสังเกต

ภายใต้ส่วนที่เหลือจากการประมาณด้วยแบบจำลอง ARMA ค่า Q_{LB} มีการแจกแจงแบบไคสแควร์ (χ^2) ด้วยระดับความเป็นอิสระ (degree of freedom) เท่ากับจำนวนของสหสัมพันธ์ในตัวเองลบด้วยจำนวนของพารามิเตอร์ Autoregressive (AR) และ Moving Average (MA) ที่ได้มาจากการประมาณหรือ $k-m$

จะยอมรับสมมติฐานหลักเมื่อ $Q_{LB} \leq \chi^2_{a,k-m}$ คือส่วนเหลือเป็นอิสระต่างกันที่ความล่า k และถ้าปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อ $Q_{LB} > \chi^2_{a,k-m}$ คือเกิดสหสัมพันธ์ในตัวเองอย่างน้อยหนึ่งค่าใน ส่วนเหลือที่ไม่เท่ากับศูนย์

3.2.5.2 เกณฑ์การเลือกรูปแบบของแบบจำลองที่ดีที่สุด

ในการหารูปแบบของแบบจำลอง เมื่อได้รูปแบบของแบบจำลองที่เหมาะสมหลายรูปแบบจึงต้องมีแนวทางในการเลือกรูปแบบของแบบจำลองที่ดีที่สุด โดยพิจารณา ค่า Akaike Information Criterion (AIC) และ Schwartz Criterion (SC) รูปแบบที่ให้ค่า AIC และ SC น้อยที่สุดจะเป็นรูปแบบที่ดีที่สุด โดย Akaike Information Criterion (AIC) คำนวณตามสมการที่ (29) และ Schwartz Criterion (SC) คำนวณตามสมการที่ (30)

$$\text{Akaike Information Criterion (AIC)} \quad -2\ell / \eta + 2k / \eta \quad (29)$$

$$\text{Schwartz Criterion (SC)} \quad -2\ell / \eta + k \log \eta / \eta \quad (30)$$

โดยที่	k	เป็นจำนวนของพารามิเตอร์ที่ทำการประมาณค่า
	η	เป็นจำนวนของค่าสังเกต
	ℓ	เป็นค่าของ log likelihood function ที่ใช้พารามิเตอร์ที่ถูกประมาณค่า k ตัว

3.1.6 แนวคิดการกำหนดราคา Options Premium ตาม Black and Scholes Model

Call Options Formula

การกำหนดแบบจำลองการกำหนดราคา options premium ตามแนวคิดของ Black and Scholes Model อยู่ภายใต้ข้อสมมุติที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการกำหนดราคา ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้แบบจำลองสามารถอธิบายได้ แต่ทั้งนี้ข้อสมมุติต่าง ๆ ก็จะเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้แบบจำลองจะสามารถใช้ประโยชน์ในการกำหนดราคาที่เป็นจริงได้หรือไม่ โดยข้อสมมุติที่ใช้มีดังนี้

- ความแปรปรวนของผลตอบแทนหลักทรัพย์มีค่าคงที่ตลอดอายุสัญญา (σ^2)
- อัตราดอกเบี้ยคงที่ตลอดช่วงอายุสัญญา
- ราคาหลักทรัพย์เคลื่อนไหวลักษณะต่อเนื่อง (continuous data) ไม่เคลื่อนไหวแบบเป็นขั้นบันได (discrete data)
- ผลตอบแทนหลักทรัพย์สามารถอธิบายโดย lognormal distribution
- ไม่มีต้นทุนธุรกรรม (transaction cost)
- ไม่มีการจ่ายเงินปันผลและ options เป็นแบบ European options

ซึ่งจะได้กล่าวต่อไปในส่วนของผลจากการกำหนดข้อสมมุติ ที่มีต่อการกำหนดราคา Options Premium ในความเป็นจริง และงานวรรณกรรมปริทัศน์ ที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบประสิทธิภาพของตลาด options

จากแบบจำลอง Multi-Period call options model ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นใช้สำหรับการอธิบายข้อมูลที่กำหนดแบบไม่ต่อเนื่อง ในแต่ละช่วงเวลา เช่น ข้อมูลระหว่างเดือน ระหว่างอาทิตย์ ระหว่างวัน หรือ ระหว่างนาฬิกา ซึ่งการกำหนดช่วงเวลาให้สั้นลงเรื่อยๆ ค่า n จะเพิ่มขึ้นจนเป็น ∞ ซึ่งจะได้ว่าข้อมูลเปลี่ยนจากแบบไม่ต่อเนื่องเป็นข้อมูลแบบต่อเนื่อง (continuous data) เป็นไปตามข้อสมมุติฐานของ Black and Scholes Model ทั้งนี้ แนวคิดการกำหนดราคา Options premium ตาม Black and Scholes สำหรับ call options สามารถสรุปได้ดังนี้

$$C = S N(d_1) - E e^{-rT} N(d_2) \quad (31)$$

$$\text{โดยที่ } d_1 = (\ln(S/E) + (r + 1/2\sigma^2)T) / r\sqrt{T} \quad (32)$$

$$\text{และ } d_2 = d_1 - \sigma\sqrt{T} \quad (33)$$

ln คือ ลอการิทึมฐานธรรมชาติ (natural logarithm)

e คือ exponential ($e = 2.7183$)

σ^2 คือ ความแปรปรวนของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวแทนความผันผวนของหลักทรัพย์ (volatility)

$N(d)$ คือ ฟังก์ชันการแจกแจงแบบปกติ (normal distribution function)

E คือ ราคาใช้สิทธิของ option

r คือ อัตราดอกเบี้ยปลอดความเสี่ยง

T คือ ระยะเวลาที่เหลืออยู่ของ option

Put Options Formula

Black and Scholes ได้เสนอแบบจำลองคำนวณ options premium สำหรับ put option

ดังนี้

$$P = -S N(-d_1) + E e^{-rT} N(-d_2) \quad (34)$$

ทั้งนี้ ค่า d_1 และ d_2 จะเหมือนกับการคำนวณ call option แต่จะใช้เครื่องหมายตรงข้ามและสร้าง put – call parity ดังนี้

$$P = C - S + E e^{-rT} \quad (35)$$

3.1.7 การคำนวณค่า Volatility จากราคาปิด

จากที่ผ่านมาได้ทราบว่าแบบจำลอง Black and Scholes นั้นมีข้อสมมุติว่าราคาหุ้นในอนาคตมีการกระจายแบบ lognormal หรืออีกนัยหนึ่งอัตราผลตอบแทนทบต้นอย่างต่อเนื่องของหุ้นมีลักษณะการกระจายแบบปกติโดยมีค่าเฉลี่ย (μ) และความแปรปรวน (σ^2) คงที่ต่อหนึ่งหน่วยเวลา ค่าความแปรปรวนที่จะนำไปใช้ในแบบจำลอง Black and Scholes นั้นต้องเป็นค่าความแปรปรวนของอัตราผลตอบแทนทบต้นอย่างต่อเนื่องของหุ้นภายใต้ช่วงเวลาที่เหลือจนกว่า option นั้นจะหมดอายุ ($\sigma^2 T$)

การกระจายตัวของหุ้นที่มีลักษณะ lognormal หมายความว่า ค่าความแปรปรวนในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่กำหนดไว้จะเป็นสัดส่วนกับช่วงระยะเวลาทั้งหมด ดังนั้นวิธีที่จะคำนวณค่าความแปรปรวนในอนาคตหรือค่าความแปรปรวนของช่วงเวลาทั้งหมด จะทำการคำนวณจากข้อมูลอนุกรมเวลาในอดีต โดยสมมุติว่าความแปรปรวนของข้อมูลในอดีตที่นำมาคำนวณนั้นจะเป็นค่าคงที่ตลอดช่วงอายุของ options การคำนวณค่าเฉลี่ยของชุดข้อมูลสามารถทำได้ดังสูตร

$$\hat{\mu} = 1/n \sum_{i=1}^n R_j \quad (36)$$

เมื่อ $R_j = \ln(S_t/S_{t-1})$ (37)

โดยที่ $\hat{\mu}$ = ค่าเฉลี่ยของราคาปิดของหุ้นอย่างต่อเนื่องของชุดข้อมูลนี้

N = จำนวนชุดของข้อมูล

R_j = ราคาปิดของหุ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงเวลา j

โดยที่ $j = 1, 2, \dots, n$

S_t = ราคาปิดของหุ้น ณ วันที่ t

S_{t-1} = ราคาปิดของหุ้น ณ วันที่ $t-1$

และสามารถคำนวณความแปรปรวนของราคาปิดของหุ้นจากข้อมูลในอดีตที่เบี่ยงเบนรอบค่าเฉลี่ยดังนี้

$$\hat{\sigma}^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{j=1}^n [R_j - \hat{\mu}]^2 \quad (38)$$

หลังจากที่ได้ค่าความแปรปรวนต่อหนึ่งหน่วยเวลา เช่น อาจเป็นต่อวัน ต่อสัปดาห์ หรือต่อเดือน ตามลักษณะข้อมูลที่นำมาคำนวณ โดยในการศึกษานี้จะใช้ข้อมูลรายวันมาทำการคำนวณ ดังนั้นค่าความแปรปรวนที่ได้จะมีหน่วยเป็นต่อวัน ค่าที่ได้ต้องนำไปปรับให้เป็นค่าความแปรปรวนต่อปีโดยคูณด้วย 250 ซึ่งเป็นจำนวนวันทำการในหนึ่งปี หรือ 52 สัปดาห์จากนั้นก็จะได้ค่าความแปรปรวนต่อปี ซึ่งเป็นค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่อปี ซึ่งเรียกว่าค่า volatility และมีหน่วยเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อปี

3.1.8 ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (Root Mean Squared Error: RMSE)

RMSE คือการวัดค่าความแตกต่างระหว่างค่าความจริงและค่าที่ถูกประมาณจากแบบจำลอง หากค่าเฉลี่ยค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองมีค่าน้อยแสดงว่าแบบจำลองสามารถประมาณค่าประมาณได้ใกล้เคียงกับค่าจริง (Pindyck and Rubinfeld, 1998) ดังนั้น หากค่าเฉลี่ยค่า

ความคลาดเคลื่อนกำลังสอง มีค่าเท่ากับศูนย์ จึงหมายถึงไม่เกิดความคลาดเคลื่อนในแบบจำลอง ดังนั้นจึงสามารถพิจารณาค่าเฉลี่ยค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองได้ดังนี้

$$\text{RMSE} = \sqrt{\frac{1}{T} \sum_{t=1}^T (Y_t^s - Y_t^a)^2} \quad (39)$$

กำหนดให้

Y_t^s = ค่าประมาณจากแบบจำลอง

Y_t^a = ค่าที่แท้จริง

T = จำนวนคาบเวลาที่ใช้ในการประมาณแบบจำลอง

3.2 วิธีการวิจัย

1) นำเอาผลตอบแทนของหุ้นตัวแม่ใช้สัญลักษณ์ดังนี้(BAY), (PICNI), (SHIN), (JAS), (CPF)* มาคำนวณค่าvolatility จากราคาปิดด้วยแบบจำลองแบล็คและโชลส์ และนำ volatility ที่ได้จากราคาปิดไปประเมินค่าใบสำคัญแสดงสิทธิด้วยแบบจำลองแบล็คและโชลส์

2) นำเอาผลตอบแทนของหุ้นตัวแม่ของหุ้นตัวแม่มาทดสอบ unit root และแก้ไขข้อมูลให้หนึ่ง นำข้อมูลที่นิ่งแล้วมาใช้วิธีการ GARCH เพื่อคำนวณหาค่า volatility จากราคาปิดไปประเมินค่าใบสำคัญแสดงสิทธิด้วยแบบจำลองแบล็คและโชลส์

3) นำค่าใบสำคัญแสดงสิทธิทั้ง 2 แบบที่ได้ไปหาความแตกต่างจากราคาใบสำคัญแสดงสิทธิจริงในตลาดในรูปแบบ root mean square error และดูค่าความคลาดเคลื่อนว่าการวิธีคำนวณค่า volatility จากราคาปิดด้วยวิธี GARCH และนำไปประเมินค่าใบสำคัญแสดงสิทธิให้ค่าความคลาดเคลื่อนแตกต่างจากการวิธีคำนวณค่า volatilityแบบจำลองแบล็คและโชลส์และนำไปประเมินค่าใบสำคัญแสดงสิทธิ อย่างไร

*สัญลักษณ์แทนค่าดังนี้

$$\text{(BAY)} = \log(P_{t,\text{bay}}/P_{t,\text{bay}-1})_i$$

$$\text{(PICNI)} = \log(P_{t,\text{picni}}/P_{t,\text{picni}-1})_i$$

$$\text{(SHIN)} = \log(P_{t,\text{shin}}/P_{t,\text{shin}-1})_i$$

$$\text{(JAS)} = \log(P_{t,\text{jas}}/P_{t,\text{jas}-1})_i$$

$$\text{(CPF)} = \log(P_{t,\text{cpf}}/P_{t,\text{cpf}-1})_i$$

โดย $P_{t,bay}$ คือราคาปิดหุ้นBAY ณ สัปดาห์ที่ t , $P_{t,bay-1}$ คือราคาปิดBAY ณ สัปดาห์ที่ $t-1$
 $P_{t,picni}$ คือราคาปิดหุ้นPICNI ณ สัปดาห์ที่ t , $P_{t,picni-1}$ คือราคาปิดPICNI ณ สัปดาห์ที่ $t-1$
 $P_{t,shin}$ คือราคาปิดหุ้นSHIN ณ สัปดาห์ที่ t , $P_{t,shin-1}$ คือราคาปิดSHIN ณ สัปดาห์ที่ $t-1$
 $P_{t,jas}$ คือราคาปิดหุ้น JAS ณ สัปดาห์ที่ t , $P_{t,jas-1}$ คือราคาปิด JAS ณ สัปดาห์ที่ $t-1$
 $P_{t,cpf}$ คือราคาปิดหุ้น CPF ณ สัปดาห์ที่ t , $P_{t,cpf-1}$ คือราคาปิด CPF ณ สัปดาห์ที่ $t-1$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved